

AKELARRE

Dones que fumen i canten

The Feliuettes

Una producció d'El Maldà

AKELARRE

The Feliuettes retornen al cabaret més genuí, amb música, gamberrisme, reivindicació, comèdia i autoparòdia, dirigides per Míriam Eскурriola, amb textos de Clàudia Cedó, Cristina Clemente, Xavi Morató, Mireia Giró, Gerard Sesé, The Feliuettes i Míriam Eскурriola i música de Clara Peya, Arnau Tordera, Ariadna Cabiró i Gerard Sesé.

The Feliuettes ens conviden al seu aquelarre, on ens interpel·len, es pregunten sobre el món que els ha tocat viure i sobre com transformar-lo, sent dones. A través de l'esperit nascut del cabaret més personal, personatges inesperats posaran en qüestió situacions quotidianes i no tan quotidianes, deformant-les amb un mirall ple de possibilitats.

Humor negre, faula idiota i perversa, el kitsch, l'absurd, l'stand up comedy, l'esperit punk... ingredients en el nostre còctel per parlar amb llibertat i humor.

FITXA ARTÍSTICA

Idea original: **The Feliuettes**

Intèrprets / Cantants: **Laia Alsina Riera, Maria Cirici, Laura Pau** i la col·laboració especial de **Vicky Peña** com a Madame Big Lips

Direcció: **Míriam Eскурriola**

Llibret: **Mireia Giró, Xavi Morató, Clàudia Cedó, Cristina Clemente, Gerard Sesé, Laia Alsina Riera, Laura Pau i Míriam Eскурriola.**

Composició musical: **Ariadna Cabiró, Arnau Tordera, Clara Peya i Gerard Sesé.**

Direcció Musical i pianista: **Gerard Sesé**

Dramatúrgia: **The Feliuettes i Míriam Eскурriola**

Espai i vestuari: **Maria Monseny**

Coreografia: **Anna Romaní**

Coach vocal: **Joan Vázquez**

Assistent a la Direcció: **Núria Ruiz**

Disseny de llum: **Adrià Aubert i Míriam Eскурriola**

Màrqueting: **Sem Pons**

Premsa i comunicació: **Ester Cánovas**

Fotografia: **Núria Gàmitz**

Producció: **Marina Marcos – El Maldà**

NOTES DE DIRECCIÓ

El cabaret no té acta de naixement. Afortunadament no hi ha una data exacta per celebrar el seu aniversari i fer “el dia del cabaret”. Si bé és cert que dos dels cabarets més antics de París encara sobreviuen, és innocent pensar que el cabaret s’ha quedat atrapat en els finals del segle XIX. També seria extremadament naïf quedar-se amb una estètica del cabaret reproduïda en bucle, que el converteix en un souvenir més proper a la “Hello Kitty” que a la seva vertadera natura.

A inicis del segle XX els dadaistes funden el Cabaret Voltaire i això marca una fita que revoluciona, com tot el Dadà, les concepcions escèniques. I des de llavors l’essència del cabaret ha anat vivint segons les estètiques del moment malgrat els perills d’estereotiparlo (o potser convivint amb aquestes apropiacions simplistes que també resulten entranyables entre tanta ploma). La música, la barreja de llenguatges, la irreverència, el joc amb el metateatre, el trencament de la quarta paret, la provocació, la sàtira i la identitat contestatària del cabaret ens arriben vius i combatius fins el nostre moment present.

És aquí on, des d'una perspectiva i lectura de gènere i en el context del joc amb la nostra realitat, podem seguir eixamplant l'esclatxa a la llibertat i experimentació que obre el cabaret des de fa més d'un segle.

La música, el cos i la paraula incisiva i irònica hi perviuen. I es trobaran en el nostre espectacle en la seva màxima expressió i llibertat. Però de la mà d'aquests elements en joc hi apareix també l'oportunitat de jugar amb els dispositius escènics, el llenguatge de la performance, el codi més físic i contemporani del cos i la potència de tres performers que "escriuen en escena" des de tot arreu.

Aquí és on el nostre cabaret s'alimenta del passat i es reinventa a ell mateix en una mirada cap al futur.

Humor negre, dolor i tragicomèdia, faula idiota i perversa, el kitsch, l'absurd, la ràbia i l'activisme, l'esperit punk, el paganisme més combatiu amb les sectes i els dogmes, la tirania dels estereotips i el seu imperi audiovisual, els diners com a ideologia, el pop com a mercaderia amb capacitat per aniquilar el pensament crític... són els ingredients que ens serviran per parlar amb llibertat del món que ens ressona.

LA PREMSA HA DIT...

"Un trabajo (el de las tres) que haría olvidar Eastwick a los mismísimos John Updike y George Miller para girar su cabeza y dirigir y centrar toda su atención en lo que está sucediendo en El Maldà."

Fernando Solla - En Platea

"Humor i cançons per un espectacle feminista, compromès i divertit a parts iguals. Les Feliuettes aborden el seu tercer espectacle amb molta fermesa i l a seva coneguda ironia acabada d'esmolat."

Iolanda G. Madaria - Recomana.cat

"The Feliuettes, amb la seva frescor ben còmica, estan fent un interessant gir estilístic; ja no poden ser titllades d'espectacle ben interpretat per a entretenir perquè ara mosseguen la relitat amb lucidesa."

Jordi Bordes - Recomana.cat

"A Akelarre hi ha una feina molt delicada per no caure en el tòpic". Toni Polo a El País
"Mucha sátira y enorme desparpajo, con un punto de provocación."

Marta Cervera - El Periódico

"Gran interpretació, gran text, dur missatge."

Juan Carlos Olivares - Time Out Barcelona

"Comèdia, en tot el seu espectre però majoritàriament ironia i humor negre."

Belen Guinart - Diari Ara

La companyia: THE FELIUETTES

Les cantactrius Maria Cirici, Laia Alsina Riera i Laura Pau, totes graduades a l'Institut del Teatre van coincidir treballant al musical Nevares al Teatre Grec i des d'aleshores no s'han separat ni per anar al lavabo. Un any i unes quantes cerveses més tard, al 2015, van estrenar l'espectacle The Feliuettes, que va fer dues temporades al Círcol Maldà, amb molt bona acollida de la crítica. Després d'aquest espectacle que les portar a fer-se conèixer dins el món del teatre barceloní van formar part de l'espectacle La Pols i l'Era, un concert ideat per Guillamino, Oriol de Balanzó i Òscar Dalmau que revisitava la música ye-yé catalana i que va estrenar-se a L'Auditori de Barcelona i a Canet Rock l'any 2016. Durant aquest projecte coneixen al soulman Eduard Gener i s'incorporen a la seva banda com a coristes del disc Diumenge, presentat al Black Music Festival i a la Sala Jamboree a principis de 2017. Paral·lelament comencen a treballar amb el grup de rock Obeses per a l'espectacle Verdaguer, ombres i maduixes, estrenat a l'Atlàntida de Vic i representat al Teatre Romea de Barcelona. Segueixen però amb els projectes propis i per Nadal del 2017 estrenen el seu segon espectacle Cobi, Curro i Naranjito, un show que revisita temes dels 80-90, a la Sala Muntaner. L'estiu 2018 el passen a París representant l'espectacle Hop'era, una producció del teatre parisenc Édouard VII i preparant el seu proper espectacle Akelarre, un cabaret feminista que té previst estrenar-se al març de 2019.

L'EQUIP ARTÍSTIC

Laia Alsina

Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre (ESAD). Beca Erasmus a la Theaterschool Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten (Holanda), i beca de l'IT a l'Scuola Europea per l'Arte dell'Attore, San Minniato (Itàlia). Titulada en Grau Elemental de Música pel Conservatori del Liceu. Pedagogia Teatral i estudis de cant, líric, musical, jazz, Estil Voicecraft.

Com a actriu ha treballat en totes les produccions de la cia. The Feliuettes, a més de: "Hoplera", dir. Jordi Purtí, al Théâtre Edouard VII, temporada a París, "Els dos cavallers de Verona", de W. Shakespeare amb la cia Parking Shakespeare, "Verdaguer, Ombres i Maduixes", musical del grup Obeses, Teatre Romea, "Es fa fosc", de Jordi Centelles, Sala Flyhard, "Generació de Merda, un musical de llum i color", de Xavi Morató, Teatre Poliorama, "Josafat, el Musical", de Joan Solana, Teatre Municipal de Girona, "Quiets?", de Màrius Serra, dir. Israel Solà. Sala Beckett. 2018, Balneari Maldà: l'Educació, dir. Adrià Aubert, Maldà, "Nevares", musical d'Ignasi Roda, Teatre Grec (Festival Grec), "Five Minutes Theatre Show", pel Teatre Nacional d'Escòcia (NTS, Scotland), "Hi ha res més avorrit que ser una princesa rosa?" escrit i dirigit per Paco Mir, "Numeràlia", de Joan Font, musical d'Els Comediants (Teatre Romea i gira), "Los últimos de Filipinas", cia. Arcàdia a la Nau Ivanow, direcció de Marta Aran, "Pseudo", de Marcel·lí Antunez (exFura dels Baus), Mercat de les Flors i Festival Grec, entre d'altres.

A la televisió l'hem pogut veure a les sèries: "Ciencia Forense" de RTVE, "Golobica T.V.", (K3-TV3); i als programes "Buena Fuente" (Antena3), Rubik (BTV) i Mini (BTV) i a la sèrie "Em dic Manel" (TV3).

Co-directora i co-fundadora juntament amb Jordi Centelles, de La Reial, ha dirigit i produït: "Carroussel", estrena al Festival Grec. Ha escrit, dirigit i produït els següents espectacles: "El Guia", (co-producció europea entre Fira Tàrrrega i SIRF, projecte guanyador de la convocatòria Meridians), gira per Europa, "Five Minutes Theatre Show", "Bunny me!", "Reality Tours", al Primavera Cultural de Barcelona i Festival Brossa (CAT), "RRReforma", temporada a l'Antic Teatre, "Invintibles". Estrena "Paella a l'atur", i també firma la dramàtúrgia i direcció de "No we can't" (BTV).

Laura Pau

Llicenciada en Art Dramàtic (especialitat Musical) per l'Institut del Teatre de Barcelona. En teatre ha treballat a "Cobi, Curro, Naranjito" dirigida per Martí Torras a la Sala Muntaner, "Tirant lo Blanc" al Teatre Nacional de Catalunya dirigida per Pere Planella, "Verdaguer: ombres i maduixes", dirigida per Toni Font al Teatre Romea, "Somni d'una nit d'estiu" dirigida per Adrià Aubert a La Seca- Espai Brossa, "Hi ha res més avorrit que ser una princesa rosa?" al Teatre Poliorama, dirigida per Paco Mir, "The Feliuettes" dirigida per Martí Torras Mayneris al Maldà, "Nevares" dirigida per Ignasi Roda al Teatre Grec de Barcelona, "Shaking Shakespeare" dirigida per Moisès Maicas al Maldà, "Pigat" dirigida per Ricard Reguant al Teatre Regina, "Oh my God Barcelona" dirigida per Mònica Bofill a L'Auditori de Barcelona, "Ronda Naval sota la boira" dirigida per Adrià Aubert al Maldà, "La Gran Duquessa de Gerolstein" dirigida per Víctor Alvaro al Teatre Gaudí, "Nit de musicals" dirigida per Paco Mir, entre d'altres. La seva trajectòria a nivell internacional inclou una temporada fent "Hop'era" al Théâtre Édouard VII de París, "Pages from the book of..." i "Kometa" dos muntatges amb els hereus de Tadeusz Kantor Andrejz i Teresa Welminski que han girat arreu d'Europa; a Regne Unit amb "The wedding" amb la companyia The Same, But Different i "Cymbeline" de W. Shakespeare dirigida per Matt Wilde. A més de Els Pirates Teatre és membre de la Companyia Bratislava i del trio The Feliuettes, amb el qual ha format part de La Pols i l'Era (Canet Rock, Auditori de Barcelona) i és corista del soulman Eduard Gener.

En televisió ha intervingut a "Com si fos ahir", "La Riera" de TV3, "Redes" a La2, "Eil@s" a Antena 3 i com a protagonista a M87 a Barcelona TV. Com a presentadora ha treballat 2 anys per al programa juvenil "Mpeg" de Comunicàlia i a "El dia a la Com", de Com Ràdio.

Premis: Millor actriu ex-aequo a la 14a Mostra de Teatre de Barcelona, nominada a millor actriu de repartiment als Premios Pávez 2017.

Maria Cirici

És llicenciada en interpretació a l'Institut del Teatre ESAD, i ha estudiat cant durant més de deu anys, ha estudiat al Conservatori del Liceu, i posteriorment al Taller de Músics. Ha participat professionalment en els muntatges teatrals: "Hop!era" de Toni Albà i Jordi Purí, "Fuga de conills" de Martina Cabanes, cia. 010, "Cobi Curro Naranjito" cia. The Feliuettes, "Verdaguer, ombres i maduixes" Obeses, l'òpera "Puges o Baixes" dirigida per Jordi Purí, "Shaking Shakespeare" dirigit per Moisès Maicas, "Balneari Maldà" dirigit per Adrià Aubert, "The Feliuettes" dirigida per Martí Torras, "Delikatessen Concert" amb textos de Llätzer Garcia, cia. Delikatessen (Círcol Maldà). "Nevares, en concert" al Teatre Grec de Barcelona (Juliol 2014). "Josafat, el musical" al Teatre Municipal de Girona, dirigida per Joan Solana, amb direcció musical i composició de Marc Timón. (Febrer 2014) . Dirigida per Mario Gas ha treballat a "Follies", estrenada al Teatro Español de Madrid. "Geronimo Stilton", dirigit per Àngel Llàcer amb música de Manu Guix, Premi Butaca al millor espectacle musical. "Mort d'un viatjant". dirigida per Mario Gas al Teatre Lliure de Barcelona, i al Teatro Español de Madrid. "Edith i Sarah". de Joan Solana. Teatre Gaudí. "Las Troyanas" amb direcció de Mario Gas, al Festival Grec, al Festival de Mérida i al Teatro Español de Madrid. "Una Cara Nova" amb direcció de Teresa Vilardell al Teatre Tantarantana. "Ascenso y caída de la ciudad de Mahagonny" amb direcció de Mario Gas, i direcció musical de Manuel Gas, al Teatro Español de Madrid. Premi MAX al millor espectacle de teatre musical l'any 2007. "Automàtics", escrita i dirigida per Javier Daulte, Festival "Temporada Alta" de Girona, l'any 2006. "Temps Mort" de Joan Solana Festival Temporada Alta de Girona. "Teatre de carrer", de Joan Brossa amb la companyia Els Pirates Teatre, dirigida per Adrià Aubert. "A Little Night Music" dirigida per Mario Gas, Grec l'any 2000.

Ha fet algunes aparicions a televisió, en personatges episòdics per a sèries de TV3 com "El Cor de La Ciutat" i "Laberint d'Ombres". Com a cantant ha enregistrat veu per a anuncis i discs com "Diumenge" d'Eduard Gener, o infantils com Wonderful Kids Viatge al regne animal o Viatge als 80 als Estudis BCA Music.

Míriam Escurriola

Llicenciada en Interpretació per l'Institut del Teatre i en Comunicació Audiovisual per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona.

Actualment com a creadora en procés de creació i investigació amb el col·lectiu "As punk as possible", resident com a laboratori a la Sala Beckett i en col·laboració amb la UOC i VULNUS, Arts Vives i Recerca.

Signa aquest 2018 la direcció i dramaturgia de la peça "Ibsen Afreipop. Un tribut a Hedda Gabler" amb La Haus Cia. estrenada al Teatre de L'Escorxador de Lleida.

Treballa com a directora i creadora per la companyia Les Impuxibles amb la Clara i l'Ariadna Peya sota els llenguatges contemporanis de la dansa-teatre, la música en directe i el videoart. El 2015 estrenen "Limbo" (Teatre Gaudí, Firatàrrega 2016 i Sala Beckett 2017) i anteriorment els muntatges "Mrs. Death. Un Diàleg amb Espriu" i "(A) Murs. A love story". Consolidant així una trajectòria després de la repercussió artística seu primer projecte amb la companyia, "Tot és Fum" (IPAM / Festival Grec 2013).

Recentment també com a directora signa la direcció escènica "Com Panys. 10 anys del Brossa Quartet de Corda" dins el Festival Grec 2016 al Mercat de les Flors. I anteriorment amb el Brossa Quartet de Corda i la cantant Judit Neddermann el "Viatge d'hivern" de Schubert al Petit Palau de la Música Catalana, 2015.

Com a intèrpret l'hem pogut veure en els darrers muntatges amb "El miracle d'Anna Sullivan" (2017, Teatre del Raval) i anteriorment amb "Viure sota vidre" (El Maldà i Sala Beckett 2014) amb laCosa.

Anteriorment com a intèrpret i co-directora a la creació col·lectiva "Gènesi ... una idea d'Europa" amb OnStage (temporada 2012 al Teatre del Raval i Premi al Millor Espectacle de la MTB 2.0). I com a adjunta a la direcció a "El projecte dels bojós" amb La Barni Teatre (Teatre Almeria, 2011). Ha dirigit la jove companyia La Hydra en dos muntatges; "L'últim dia de febrer", Garaje Lumière (Madrid, 2012) i Nau Ivanow (BCN, 2013) i "Utilitat programada" (amb dramaturgia de Marc Rosich) al Tantarantana Teatre, 2015.

Com a intèrpret dins la seva trajectòria ha treballat amb diversos textos i directors contemporanis:

"Bastards". Dir: Cristina Raventós. Temporada 2011-2012. Teatre del Raval.

"La fàbrica de la felicitat", de Jordi Faura, Dir: Abel Coll. Teatre Tantarantana. 2009.

"Darrera versió, per ara" de Manuel de Pedrolo. Dir: Jordi Faura i Abel Coll. SGAE. 2009.

"El coronel ocell", de H. Boytchev, Dir: Martí Torras. Teatre del Raval. Mostra de Teatre de Barcelona, 2008.

"Cabaret Incívic", Cia. Incívica. Sala Triángulo, Festival Simulacro 08, Madrid i FIB, Festival de Benicàssim, 2008.

“La Paradise Band”, Dir: Mercè Vila Godoy. Dramatúrgia: Cristina Clemente. Espai Lliure, Teatre Lliure, 2007.

“L’Esvoranc”, de Josep Maria Miró. Direcció: Martí Torras. Teatre del Raval, XII Mostra de Teatre de Barcelona, 2007.

“The night of the Kings”, Cia. Commedia de Babel. Assistència Carlo Boso. França i MASQUE festival de teatre, Helsinki, Finlàndia. 2007.

“Sis ocinistes i un lloro” de Jordi Oriol. Dir: Jordi Oriol, Teatre Romea, 2006. “La mujer franquicia” de Raquel Tomàs. Sala La Planeta, Temporada Alta, Girona. 2006.

La seva faceta com a creadora l’ha fet participar de la creació “Cabaret incivíc”, de “Wamba Va” de J. Pedrals, G. Altaió, I. Escofet i M. Sales i de diverses càpsules de creació com a artista resident d’AREAtangent. És fundadora de la Cia. Las Perras, on és creadora i intèrpret de “Peligro: prohibido el paso” i “Odio, odio bastante” (Premi Especial del Jurat a la X Mostra de Teatre de Barcelona).

En televisió ha participat en les sèries “Ciencia Forense” La 2-TVE, les sit-com “Casting”, “Contactes Xtranys” i “Xtranys” per a la XTLV i en la sèrie “De moda” de TV3.

En doblatge ha treballat doblant en català, castellà i espanyol llatí les sèries “El Dr. W”, “Flying Squirrels” i “Tin & Tan” (Magoproductions / TV3- K3 / TVE / Señal Colombia).

CONTACTE

Montse Farrarons Urrestarazu

montse@elmalda.cat

629544391